

РЕШЕНИЕ

№ 737

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1641** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 210 ал. 3, връзка с чл.215, ал.1 и 2 ЗУТ.

Образувано е по жалба на В. Д. В. и С. Д. В., срещу решение по протокол № 3/02.03.2022 г. на Комисия при СО – Район „Нови Искър“ по заповед № РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г., с което са определени размерите на еднократно обезщетение за сервитути в засегнати имоти в частта по отношение на имот с кад. ид. 00357.5185.31 по КККР.

Твърденията са за нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. По същество се твърди, че оценката е занижена, не отговаря на действителната пазарна оценка, не е изготвена въз основа на задължителните критерии визирани в чл.65 ал.1 от ЗЕ. Моли да се отмени изцяло административният акт, алтернативно да се измени оспореният акт в частта за определеното парично обезщетение, като същото се увеличи.

По повод аналогична жалба Д. В. Д. и К. В. Д. срещу решение на комисията по чл. 210, ал.1 от закона за устройство на територията при район „Нови Искър“ – Столична община, по протокол № 3/02.03.2022 г. е образувано адм. д. № 2600/2023 г. по описа на АССГ. С определение № 3922/05.05.2023 г. на 27 с-в на АССГ е присъединено адм.дело № 2600/2023 г. на АССГ, 27 състав, към адм. дело № 1641/2023 г. на АССГ, 33 състав, за съвместно разглеждане.

В съдебно заседание оспорващите С. Д. В., Д. В. Д. и К. В. Д. се представляват от адв.

Б., която поддържа жалбата на заявените основания. Допълнително сочи, че за да се пристъпи до издаването на такъв акт, би следвало да се издаде меморандум за одобряване, какъвто не е издаден. Поддържа, че е налице разминаване между квадратурата, която попада в сервитутната зона, след като в решението е посочена площ, различна от тази, която отговаря на терена, който попада в сервитутната зона, поради което счита, че следва да се отмени изцяло решението по протокола в тази му част, относно доверителите му, тъй като съдът няма правомощие да определя тази сервитутна зона. Претендира разноси по делото.

Жалбоподателят В. Д. В. се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – Комисия при СО - Район „Нови Искър“ за съдебно заседание, редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Заинтересованата страна „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД се представлява от юриск. Т. и юриск. И., с пълномощно по делото. Молят за отхвърляне на жалбата и претендират юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото нотариален акт за продажба № 88, том I от 20.11.2018 г. и решение на СРС от 17.10.2003 г. по гр. д. № 6656/2002 г. се установява, че оспорващите са съсобственици на нива с площ от 7,184 дка, четвърта категория, находяща се в землището на К. с ЕКАТТЕ 99131, общ. „Нови Искър“, местност „Комарски дол“, представляваща имот с № 217002 с кад. ид. 00357.5111.2 и нива с площ от 21.268 дка, находяща се в землището на К. с ЕКАТТЕ 99131, общ. „Нови Искър“, местност „Търницата“, представляваща имот с № 052027 с кад. ид. 00357.5185.31.

С Решение № 46/20.01.2023 г. на Министерски съвет, с което на осн. чл. 63 ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ, вр с чл. 34а ал. 1 от ЗДС се отчуждава част от имот с идентификатор 00357.5185.31 с площ на частта 4, 414 дка и се определя парично обезщетение в размер на 36 500 лв. за отчуждената част. С Решение № 3094/10.05.2023 г. по адм. д. № 1514/2023 г. на АССГ, влязло в сила е отхвърлена жалбата на Д. В. Д., В. Д. В. и К. В. Д. срещу Решение № 46/20.01.2023 г. на Министерски съвет.

От приложените по делото доказателства, вкл. СТОЕ се установява, че от имот кад. ид. 00357.5185.31 са образувани 00357.5185.176 – публична държавна собственост и 00357.5185.175 собственост на жалбоподателите.

С Решение № 111/15.02.2013 г. на МС, обект "Междусистемна газова връзка България - С. на българска територия" е обявен за национален обект по смисъла на § 1 от ДР на ЗДС и обект с национално значение по смисъла на § 5, т. 62 от ДР на ЗУТ.

Със Заповед № РД-02-15-156/13.11.2015 г. на зам. министъра на регионалното развитие и благоустройството е одобрен Подробен устройствен план - парцеларен план за трасето на газопровод, технологичните площадки и елементите на обслужващата техническа инфраструктура за обект "Междусистемна газова връзка България - С.", разположен на територията на Област С.-град - СО и Софийска област - общини Б., К., С. и Драгоман.

Със Заповед № РД-02-15-53/11.06.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството е одобрен ПУП-ПП за обект "Междусистемна газова връзка България - С.", парцеларен план и план-схема за външен водопровод до площадката

на Г. "К."

С Разрешение за строеж № РС-50/01.08.2022 г., издадено от министъра на регионалното развитие и благоустройството, е разрешено на "Булгартрансгаз" ЕАД, да извърши предвидените строителни и монтажни работи за Обект "Междусистемна газова връзка България – С. на българска територия".

Със Заявление вх. № РНИ22-МК92-15/31.01.2022 г. г. от изпълнителния директор на "Булгартрансгаз" ЕАД, е поискано от кмета на Район „Нови Искър“ процедиране за възникване на сервитут на основание чл. 64, ал. 6 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл. 210 от ЗУТ, който съгласно действащия ПУП, одобрен със Заповед № РД-02-15-156/13.11.2015 г. на зам. министъра на Р. и Заповед № РД-02-15-53/11.06.2021 г. на министъра на Р. за изменение на ПУП-ПП, е предвидено да преминава трасе на Обект "Междусистемна газова връзка България - С. на българска територия" през поземлени имоти частна собственост. Поискано е от кмета на Район "Нови Искър" да предприеме необходимите действия /назначи комисия/ за определяне на размера на дължимите обезщетения за учредяване на сервитутно право на собствениците на засегнатите имоти по чл. 210 от ЗУТ.

От "Булгартрансгаз" ЕАД е представен оценителски доклад /л. 67 -75/, за определяне на пазарната стойност на сервитутни права за изграждане на газопровод, съгласно одобрен ПУП-ПП за трасето на Обект "Междусистемна газова връзка България - С. на българска територия", относно имот с идентификатор 00357.5185.31, землището на К. с ЕКАТТЕ 99131, Общ. „Нови Искър“, Местност „Търницата“, целият с площ от 21.268 дка и засегната площ от 2.562 дка, и дължина на трасето 71.33 м. Определеното еднократно парично обезщетение за сервитутното право е в размер на 4116 лева.

С оспореното Решение по Протокол № 3/2.03.2022г. на Комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РНИ22-РД09-54 от 2.03.2022 г. на кмета на Район „Нови Искър “ - Столична община /СО/ е прието обезщетение за право на прокарване и сервитут през имота на жалбоподателите със засегната площ от 2.562 дка в размера определен от сертифицирания оценител и обективиран в доклада , а именно 4116 лв. (т. 78, л. 48).

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно оценителна техническа експертиза (СОТЕ), която съдът кредитира изцяло. Вещото лице инж. Ю. П. дава заключение, че размера на паричното обезщетение за площта на сервитута от 2.526 дка е 3820 лв. Площта на сервитута съгласно действащата към настоящият момент кадастрална карта и представлява площта от имота, останала неотчуждена и попадаща в сервитутната зона на съоръжението е 0.730 дка (графично определена). За тази площ обезщетението е в размер на 1088,56 лева.

При горните фактически установявания съдът прави следните изводи:

Съдът приема, че жалбата е подадена от заинтересовани лица, адресати на акта и в срок, доколкото по делото не се установява оспореното решение да е връчвано или съобщавано на жалбоподателите.

Разгледани по същество жалбите са неоснователни.

Решението в оспорената му част, е от категорията актове, за които е предвидено съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, предвид чл. 210, ал. 3, вр. с чл. 215 от ЗУТ, вр с чл. 64, ал. 6 от ЗЕ. Актът засяга права и законни интереси на оспорващите лица като адресати на акта и страна в производството по издаването му - в качеството им на собственици на имота, засегнат от правото на прокарване и сервитут, за който е определен размер на пазарна стойност.

Съдът намира за уместно да посочи, че в настоящето съдебно производство е недопустимо да се преразглеждат влезли в сила или потвърдени от съда, получили стабилитет административни актове. Същите подлежат на разглеждане единствено по извънредните способи за проверка, но не и при преюдициално поставени въпроси. Така, решение № 46/20.01.2023 г. на Министерски съвет, както и влезли в сила устройствени планове, по които се извършва отчуждаване, обезщетяване или установяване на сервитутни права, не следва да се обсъждат.

В случая оспореният акт е издаден от колективен компетентен административен орган – комисията по чл. 210 ал. 1 от ЗУТ при СО, район „Нови Искър”, назначена със Заповед № РНИ22-РД09-54 от 2.03.2022 г. на кмета на Район „Нови Искър“. Неоснователно е възражението, че не е било подписано от всички членове на комисията. Действително, решението е подписано от шест члена на осемчленната комисия, като срещу двама от тях е посочено, че са в болнични. В специалният закон – ЗУТ единодушието не е предвидено като форма за вземане на решение, поради което неоснователна е претенцията за нищожност поради липса на два подписа на членове от комисията.

Решението на комисията по чл.210 ЗУТ е издадено в изискуемата от закона форма по смисъла на чл.59 от АПК, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предмет на оспорване, както бе изяснено по-горе, е единствено размера на определения еднократен размер обезщетение за сервитутно право през имот 00357.5185.177, собственост на жалбоподателите, със засегната площ от 2.562 дка, в размера определен от сертифицирания оценител и обективизиран в доклада , а именно 4116 лв.

В случая се касае за искане за учредяване на законен сервитут - право на изграждане на обект "Междусистемна газова връзка България - С. на българска територия" в землищата на СО, район Нови Искър. Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗЕ, при разширение на съществуващи и при изграждане на нови линейни енергийни обекти в полза на лицата, които ще изграждат и експлоатират енергийния обект възникват сервитути. Съобразно текста на, ал. 4 на същата разпоредба, сервитутите възникват, когато: 1. има влязъл в сила подробен устройствен план, с който се определя местоположението и размерите на сервитутните зони на линейния енергиен обект в засегнатите имоти; 2. титулярят на сервитута изплати или внесе еднократно обезщетение по реда на, ал. 6 на разположение на собственика, и на носителите на други вещни права върху засегнатия имот. В нормата на ал. 6 е предвидено, че определянето на размера и изплащането на обезщетенията за сервитутите на енергийните обекти се извършват по реда на чл. 210 и чл. 211 от ЗУТ или по взаимно съгласие на страните въз основа на оценка от независим оценител.

Налице е първата предпоставка, а именно влязла в сила Заповед № РД-02-15-156/13.11.2015 г. на зам. министър на Р.Б., с която е одобрен Подробен устройствен план - парцеларен план за трасето на газопровод, технологичните площадки и елементите на обслужващата техническа инфраструктура за обект "Междусистемна газова връзка България - С.", разположен на територията на област С.-град - СО и Софийска област - общини Б., К., С. и Драгоман.

За наличието на втората предпоставка говори процесната процедура пред административния орган, като за определяне на размера на дължимото обезщетение за сервитутите на енергийния обект е избран първият посочен в закона вариант - по реда

на чл. 210 и чл. 211 от ЗУТ. Съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗУТ, изготвянето на оценки и определянето на размера и изплащането на обезщетения се извършват по пазарни цени, определени от комисия, назначена от кмета на общината. В случая, административният орган е приел оценката, изготвена от лицензиран оценител, като е определил пазарна стойност на безсрочен сервитут, в поземлен имот в земеделска територия, през засегнатите части на имота с идентификатор 00357.5185.175, а именно - 4116 лв.

Според кредитираната по делото СОТЕ и неоспорена от страните, за площ от 2.526 дка се следват 3820,48 лева, представляващо равностойно парично обезщетение. Налице е разминаване в дадените стойностни показатели, и предвид забраната за влошаване на положението на жалбоподателите, съдът намира, че установеният в решение по протокол № 3/02.03.2022 г. на Комисия при СО – Район „Нови Искър“ размер следва да бъде оставен в сила.

По отношение на разминаването на площта по решение по Протокол № 3/02.03.2022 г. на Комисия при СО – Район „Нови Искър“ и установеното от СОТЕ, съдът съобрази следното:

Действително, налице е разминаване между посочената в решение по Протокол № 3/02.03.2022 г. на Комисия при СО – Район „Нови Искър“ площ от 2.562 дка и установената от СОТЕ по кадастрална карта площ на сервитутната зона. Установена е разлика от 0,730 дка, която попада в сервитутната зона, която обаче не е обезщетена. Според заключението на СОТЕ парцеларният план е одобрен със Заповед № РД-15-156/13.11.2015 г., изменен със Заповед № РД-02-15-53/11.06.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройство. СОТЕ дава заключение, че площта на сервитута върху имота на жалбоподателите е 730 кв.м. в повече според плана, сравнено с 2,562 дка по решение по протокол № 3/02.03.2022 г. на Комисия при СО – Район „Нови Искър“. Следователно, по силата на устройствения (парцеларния) план на жалбоподателите се следва сумата за 3,292 дка. (2,562+0.730). Липсва произнасяне от административният орган по отношение на 0.730 дка поради което делото в тази част следва да се върне като преписка на комисия при СО – Район „Нови Искър“ по чл. 210 от ЗУТ за произнасяне. Съдът обаче не може да възприеме дадената стойност от СОТЕ и да постанови решение в този смисъл, доколкото по този начин ще иземе функциите на административния орган и ще лиши жалбоподателите от произнасяне в административното производство.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореното решение по протокол № 3/02.03.2022 г. на Комисия при СО – Район „Нови Искър“ е съответно на материалният закон и като такова следва да бъде оставено в сила. По отношение на частта за 0.730 дка, за която комисията не се е произнесла делото следва да се върне като преписка за произнасяне.

При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на разноски в полза на заинтересованата страна. Същата е представлявана от юриконсулт и на осн. чл. 143, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правна помощ, съдът определя сумата от 200 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Д. В. Д., К. В. Д., В. Д. В. и С. Д. В., срещу Решение по протокол № 3/02.03.2022 г. на комисия при СО – Район „Нови Искър“ по заповед № РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г., с което са определени размерите на еднократно обезщетение за сервитути в засегнати имоти в частта по отношение на имот с кад. ид. 00357.5185.175, част от стар 00357.5185.31 по КККР;

ОСЪЖДА Д. В. Д., К. В. Д., В. Д. В. и С. Д. В. да заплатят на заинтересованата страна „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД сумата от 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение;

ВРЪЩА делото като преписка на комисия при СО – Район „Нови Искър“ по чл. 210 от ЗУТ за произнасяне по отношение на 0.730 дка от имот кад. ид. 00357.5185.175, част от стар 00357.5185.31 по КККР, попадаща в сервитутната зона.

ОПРЕДЕЛЯ срок от 3 (три) месеца за произнасянето на комисията по чл. 210 от ЗУТ от момента на влизане в сила на настоящето съдебно решение.

Решението не подлежи на оспорване /чл. 215, ал.7, т. 5 ЗУТ/.

СЪДИЯ: